

Uitspraak B 2026001/2026-75-01

commissie van beroep seksuele intimidatie

Kamer : **Beroep**
Leden van de kamer
(kamervoorzitter) : mr. E.J. Rutten
(lid) : mr. F.J. Wiarda
(lid) : mr. H. Ram
(juridisch secretaris) : mr. M. van de Glind
Zaaknummer : **B 2026001/2026-75-01**

In de zaak van:

1. Beklaagde in hoger beroep

Naam : [beklaagde] (hierna: beklagde)
Lid sportbond : Koninklijke Nederlandse Voetbalbond (hierna:
KNVB)

2. Aangever in eerste aanleg

Naam sportbond : KNVB
Gevestigd te : Zeist
Vertegenwoordigd door : mr. drs. M.G. Vreugdenhil (aanklager bij het ISR)

3. Het procesverloop

- Op 21 juli 2025 heeft de aanklager namens de KNVB aangifte gedaan tegen [beklaagde] van overtreding van het Reglement Seksuele Intimidatie KNVB, vastgesteld in de bondsvergadering van 2 december 2014 (hierna: Reglement SI KNVB);
- De tuchtcommissie van het ISR heeft in eerste aanleg op 2 december 2025 uitspraak gedaan. De tuchtcommissie heeft in haar uitspraak:
  - o [beklaagde] een verbod tot het uitoefenen van de functie van trainer, coach, begeleider van minderjarige meisjes/vrouwen in de breedste zin van het woord opgelegd voor een periode van tien (10) jaar;
  - o de KNVB belast met de kosten van de behandeling van de zaak.
- De aanklager heeft bij beroepschrift van 1 januari 2026 (met bijlagen A tot en met H) beroep aangetekend tegen de beslissing van de tuchtcommissie.
- [beklaagde] heeft op 2 februari 2026 een verweerschrift (met drie bijlagen) ingediend.
- Op 28 april 2026 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden op het kantoor van het ISR te Hilversum. Bij de mondelinge behandeling waren, naast de commissie van beroep en de juridisch secretaris, de volgende personen aanwezig: de aanklager, mr. J.M. Pothof (casemanager bij het ISR) en [beklaagde]. Daarnaast waren [vader van beklagde] (vader van [beklaagde]), drs. Y. van Veldhoven (kwartiermaker bij het ministerie van VWS) en H.A.R. van Aller (directeur van het ISR) als toehoorders aanwezig.
- Van de mondelinge behandeling zijn aantekeningen gemaakt door de juridisch secretaris.
- Daarna is bepaald dat binnen vier weken uitspraak zal worden gedaan.

4. De procedure in eerste aanleg

4.1. De aanklager heeft op 21 juli 2025 aangifte gedaan tegen [beklaagde]. De aanklager verwijt [beklaagde] dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan seksueel grensoverschrijdend gedrag. De rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft bewezen verklaard dat [beklaagde] zich in de periode van 1 december 2015 tot en met 8 augustus 2017 schuldig heeft gemaakt aan ontucht, doordat hij gedurende die periode meermalen seks heeft gehad met een zeven jaar jonger slachtoffer (14-15-16 jaar). [beklaagde] was in die periode tussen de 21 en 23 jaar oud. [beklaagde] was destijds voetbaltrainer van het slachtoffer. [beklaagde] wordt verweten gehandeld te hebben in strijd met de normen die zijn vastgelegd in de volgende artikelen van het Reglement SI KNVB:

- Artikel 3, lid 2, te weten: Onder seksuele intimidatie, zoals vermeld in lid 1 van dit artikel, zijn mede begrepen de misdrijven tegen de zeden van het Wetboek van strafrecht.
- Artikel 4, lid 2, onder d, te weten: Seksuele handelingen en seksuele relaties tussen de begeleider en de speler die de leeftijd van zestien jaren niet heeft bereikt, zijn onder geen beding geoorloofd en worden beschouwd als seksueel misbruik.

De aanklager heeft geconcludeerd tot bewezenverklaring. De aanklager heeft de tuchtcommissie verzocht om aan [beklaagde] op te leggen:

- een onvoorwaardelijke functie-uitsluiting voor het trainen/coachen van vrouwen bij de KNVB, dan wel enig andere begeleidende functie van vrouwen binnen de KNVB in de breedste zin van het woord, voor onbepaalde tijd;
- een onvoorwaardelijk verbod tot het deelnemen aan of organiseren van trainingen, wedstrijden of andere activiteiten binnen het bondsverband van de KNVB voor de duur van vijf (5) jaar;
- een onvoorwaardelijk verbod tot het bezoeken van wedstrijden van vrouwenteams van de KNVB voor de duur van vijf (5) jaar.

4.2. [beklaagde] heeft op 17 september 2025 zijn verweerschrift bij de tuchtcommissie ingediend. Hij heeft erkend zich schuldig te hebben gemaakt aan de hem verweten gedragingen, maar verweert zich tegen het deel van de geëiste straf waarin is bepaald dat hij niet langer zelf mag voetballen.

4.3. De tuchtcommissie heeft geconcludeerd dat [beklaagde] zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van de normen zoals vastgelegd in artikel 3, lid 2, en artikel 4, lid 2, onder d, van het Reglement SI KNVB en vastgesteld dat deze overtreding op grond van artikel 8 van het Reglement Seksuele Intimidatie van april 2019 van het ISR (hierna: Reglement SI ISR) strafbaar is.

4.4. De tuchtcommissie heeft aan [beklaagde] een verbod opgelegd tot het uitoefenen van de functie van trainer, coach, begeleider van minderjarige meisjes/vrouwen in de breedste zin van het woord, voor een periode van tien (10) jaar.

5. De gronden van beroep en het verweer

Het beroep van de aanklager

- 5.1. De aanklager komt in beroep omdat de uitspraak van de tuchtcommissie wat haar betreft onvoldoende recht doet aan de ernst van de gedragingen zoals die door [beklaagde] zijn gepleegd en zij het (daarom) met de opgelegde straf niet eens is.
- 5.2. De aanklager bestrijdt het door de tuchtcommissie gehanteerde uitgangspunt dat een specifiek gevaar voor een bepaalde doelgroep leidend moet zijn bij het bepalen van een passende strafeis. Zij betoogt dat een straf gericht moet zijn op het beschermen van de sporters in het algemeen en het behouden van een veilig en prettig sportklimaat. Ter zitting heeft de aanklager toegelicht dat wat haar betreft (enkel) de bewezen verklaarde gedragingen maatgevend zijn voor het bepalen van de strafmaat.
- 5.3. Het feit dat [beklaagde] zijn rol van begeleider heeft misbruikt voor seksueel contact met een minderjarige en er geen sprake is van een eenmalige fout, acht de aanklager verzwarende omstandigheden. Met diens gedragingen heeft [beklaagde] een dusdanige negatieve impact gehad op het veilige sportklimaat dat de aanklager een algeheel verbod tot het uitoefenen van de functie van trainer, coach, begeleider in de breedste zin des woord voor onbepaalde duur passend en geboden acht.
- 5.4. De aanklager is het verder oneens met de tuchtcommissie dat een verbod tot het deelnemen aan of organiseren van trainingen, wedstrijden en andere activiteiten binnen het bondsverband van de KNVB (in dit geval voor de duur van vijf jaar) puur en enkel punitief is en niet bijdraagt aan het vergroten en waarborgen van het vertrouwen in de sport. Zij meent dat de gedragingen van [beklaagde] ernstig zijn en diepe impact hebben gehad op het slachtoffer, zodat een passende (stevige) straf, waaronder een tijdelijk verbod deel te nemen aan alle activiteiten binnen de sportbond, nodig is om bij te dragen aan het herstel van het vertrouwen in de sport. De aanklager voert aan dat in vergelijkbare zaken door de tuchtrechter is overgegaan tot een roeyement, maar dat in dit geval gekozen is voor (slechts) een tijdelijke maatregel, vanwege alle relevante gezichtspunten die zij in haar overweging heeft betrokken, waaronder het feit dat de gedragingen zich al langere tijd geleden hebben voorgedaan.
- 5.5. De aanklager vordert, op basis van het onderliggende dossier, dat aan [beklaagde] een onvoorwaardelijke functie-uitsluiting voor onbepaalde tijd wordt opgelegd en een onvoorwaardelijk verbod tot het deelnemen aan of organiseren van trainingen, wedstrijden of andere activiteiten binnen het bondsverband van de KNVB voor de duur van vijf jaar.

Verweer van [beklaagde]

- 5.6. [beklaagde] voert aan dat hij inmiddels positieve gedragsveranderingen heeft doorgemaakt, volledig aan de hem opgelegde wettelijke straf heeft voldaan en voor zijn handelen verantwoordelijkheid heeft genomen. Met verwijzing naar een verklaring van de voorzitter van zijn huidige club, [club], betoogt [beklaagde] dat hij sinds 2019 voetbalt zonder problemen en dat dit een belangrijke rol speelt in zijn sociale leven.

- 5.7. [beklaagde] geeft aan dat hij een functie-uitsluiting accepteert, ongeacht doelgroep en of dit voor bepaalde of onbepaalde tijd is, maar dat hij groot bezwaar heeft tegen een straf die tot gevolg heeft dat hij niet meer zelf mag voetballen, omdat het deelnemen aan trainingen en wedstrijden in belangrijke mate bijdraagt aan zijn fysieke gezondheid en mentale welzijn.
- 5.8. Een onvoorwaardelijk verbod tot het deelnemen aan of organiseren van trainingen, wedstrijden of andere activiteiten als lid van de KNVB voor de periode van vijf jaar acht [beklaagde] disproportioneel, mede gelet op zijn positieve ontwikkeling, de behandeling die hij met succes heeft ondergaan en het belang van voetbal voor zijn sociale en mentale welzijn.

6. De beoordeling door de commissie van beroep

Bevoegdheid en ontvankelijkheid

- 6.1. Op grond van de statuten van de KNVB worden overtredingen met betrekking tot seksuele intimidatie berecht door de tuchtcommissie en de commissie van beroep van het ISR met inachtneming van het reglement SI ISR. [beklaagde] is lid van de KNVB en was lid toen de hem verweten gedragingen zijn begaan. De aangifte is gedaan na de datum waarop de KNVB zich bij het ISR heeft aangesloten (1 juli 2019) en na de datum waarop het Reglement SI ISR in werking is getreden (april 2019). Het Reglement SI ISR is daarom op het punt van bevoegdheid en ontvankelijkheid van toepassing. De commissie van beroep verklaart zich bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen en deze te behandelen volgens de (formele) procedureregels van het Reglement SI ISR (met uitzondering van de materieelrechtelijke bepalingen).
- 6.2. De KNVB is ten aanzien van het Reglement SI per 1 juli 2019 aangesloten bij het ISR. Op grond van vaste rechtspraak van het ISR zijn op gedragingen die zijn begaan vóór 1 juli 2019 de toen geldende materieelrechtelijke rechtsregels van de desbetreffende sportbond, in dit geval de KNVB, van toepassing. Omdat de gepleegde feiten hebben plaatsgevonden in de periode van 1 december 2015 tot en met 8 augustus 2017, is het normenkader zoals neergelegd in het Reglement SI KNVB (vastgesteld in de bondsvergadering van 2 december 2014) van toepassing. Hieronder vallen niet alleen de materieelrechtelijke bepalingen zoals genoemd in de artikelen 3 en 4, maar ook de mogelijk op te leggen straffen, zoals opgenomen in de artikelen 13 en 14 van het Reglement SI KNVB. Het legaliteitsbeginsel (handelen van een bevoegd gezag verlangt een voorafgaande wettelijke basis) brengt naar het oordeel van de commissie van beroep met zich mee dat een overtreding dient te worden bestraft volgens regels (met inbegrip van de strafbepalingen en bijbehorende strafmaxima) die golden op het moment dat de desbetreffende overtreding is begaan. Een uitzondering hierop doet zich voor als de regels van het huidige voor de leden van de KNVB van toepassing zijnde Reglement SI ISR ten gunste van [beklaagde] zouden zijn.
- 6.3. De commissie van beroep stelt vast dat de aangifte voldoet aan de eisen die daaraan in het Reglement SI ISR worden gesteld en de aanklager in haar aangifte kan worden ontvangen. Er zijn geen formele bezwaren die aan behandeling van de tuchtzaak in de weg staan.

Inhoudelijke beoordeling

- 6.4. Beoordeeld moet worden of de door [beklaagde] gepleegde feiten een overtreding opleveren van het Reglement SI KNVB en deze ook nog als een overtreding worden beschouwd van het Reglement SI ISR.
- Voor de vraag of er sprake is van een overtreding zijn medebepalend de opvattingen in de Nederlandse samenleving met betrekking tot seksuele intimidatie en de gewoonten of gebruiken bij de desbetreffende sportbond ten tijde van de overtreding. Het bewijs van een overtreding is geleverd wanneer voldoende aannemelijk is dat de beklaagde de overtreding heeft begaan.
- 6.5. [beklaagde] wordt verweten dat hij zich in de periode van 1 december 2015 tot en met 8 augustus 2017 schuldig heeft gemaakt aan ontucht, doordat hij meermalen seks heeft gehad met een zeven jaar jonger (minderjarig) slachtoffer. [beklaagde] was de voetbaltrainer (begeleider) van het slachtoffer (pupil). Hierdoor is er sprake geweest van seksuele intimidatie als bedoeld in het Reglement SI KNVB en eveneens als bedoeld in het Reglement SI ISR.
- 6.6. [beklaagde] heeft tijdens de mondelinge behandeling nogmaals erkend dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan de hem verweten gedragingen en dat hij die gedragingen (ook) heeft begaan toen hij trainer was van het slachtoffer en zich dus jegens haar in een machtsongelijke positie bevond.
- 6.7. Nu over het oordeel van de tuchtcommissie op dit punt niet wordt geklaagd, concludeert ook de commissie van beroep dat [beklaagde] zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van de normen zoals vastgelegd in artikel 3, lid 2, en artikel 4, lid 2, onder d, van het Reglement SI KNVB (thans artikel 5, lid 2, en artikel 6, lid 9, van het Reglement SI ISR). Op grond van artikel 8 van het Reglement SI ISR is deze overtreding strafbaar.

De strafmaat

- 6.8. Het beroep van de aanklager beperkt zich tot de strafmaat. Daarom moet door de commissie van beroep opnieuw beoordeeld worden wat een passende straf is. Op grond van artikel 8, lid 6, van het Reglement SI ISR kunnen overtredingen door de tuchtrechter ook worden bestraft wanneer dezelfde gedragingen ter beoordeling aan de strafrechter voorgelegd zijn geweest. Op grond van artikel 23, lid 9, van het Reglement SI ISR kan de tuchtrechter bij de beoordeling van de strafmaat rekening houden met een strafrechtelijke veroordeling en/of met het resultaat van een andere wijze waarop de seksuele intimidatie aan de orde is gesteld.
- 6.9. Met de aanklager en de tuchtcommissie is de commissie van beroep van oordeel dat alle sporters zich veilig en onbezorgd moeten kunnen voelen bij het uitoefenen van hun sport. Dat geldt zowel voor minderjarige, als voor meerderjarige sporters. Trainers, coaches en andere begeleiders spelen hierbij een belangrijke rol. Zij genieten het vertrouwen van ouders en de sporters en zij gaan ervan uit en mogen erop vertrouwen dat trainers, coaches en begeleiders eervol en respectvol met hen en hun kinderen zullen omgaan. Door het plegen van ontucht heeft [beklaagde] dit vertrouwen beschaamd en heeft hij een duidelijke grens overschreden.

Dat geldt te meer nu [beklaagde] de voetbaltrainer was en het slachtoffer een pupil van hem. Door deze positie te misbruiken heeft hij de integriteit van het slachtoffer op ernstige wijze geschonden en heeft hij het vertrouwen in een veilige sportomgeving geschaad.

- 6.10. De aanklager heeft in beroep aangevoerd dat een veilige sport haar perspectief is en dat zij vanuit dat oogpunt bij het bepalen van de strafeis vooral kijkt naar de bewezen verklaarde overtredingen. Persoonlijke omstandigheden, zoals de vraag of bij de beklagde al dan niet sprake is van een pedofiele stoornis, staan daar wat haar betreft los van. De commissie van beroep ziet dat anders. Zij benadrukt dat bij de beantwoording van de vraag wat een passende straf is naast de aard en de ernst van de gepleegde feiten, ook de persoon van de beklagde en alle verdere omstandigheden van het geval een rol spelen.
- 6.11. De commissie van beroep is - anders dan de aanklager - van oordeel dat voor wat betreft de op te leggen straf in verband met het hiervoor genoemde legaliteitsbeginsel (punt 6.2) moet worden uitgegaan van de mogelijke straffen die zijn bepaald bij artikel 13 van het Reglement SI KNVB met het in dat artikel genoemde maximum en niet van de mogelijke straffen, genoemd in artikel 23 van het Reglement SI ISR. Dit in het licht dat genoemd artikel 13 voor [beklaagde] het meest gunstige is.
- 6.12. De commissie van beroep is het met de tuchtcommissie eens dat het [beklaagde] - gelet op de ernst van de overtreding en het misbruik van zijn machtspositie - gedurende een langere periode moet worden verboden om binnen de bond op te treden of aangesteld te worden als trainer, coach of begeleider in de ruimste zin van het woord. Op grond van artikel 13, lid 1, sub d, van het Reglement SI KNVB kan het verbod tot het uitoefenen van één of meer functies in de KNVB worden opgelegd voor een duur van maximaal tien jaar. Evenals de tuchtcommissie acht de commissie van beroep een verbod tot het uitoefenen van de functie van trainer, coach, begeleider van minderjarige meisjes/vrouwen in de breedste zin van het woord voor de maximale periode van tien (10) jaar passend en geboden. In het belang van een veilige sport wordt daarmee voorkomen dat [beklaagde] zich gedurende deze periode kan begeven in een positie waarbij hij in direct contact staat met minderjarige voetbalsters. Met het oog op het voorkomen van herhaling en herstel van de veiligheid ziet de commissie van beroep evenals de tuchtcommissie geen grond de functie-uitsluiting uit te breiden tot jongens of meerderjarige voetballers, nu het dossier geen enkele aanwijzing bevat dat [beklaagde] zich ook verwijtbaar heeft gedragen ten opzichte van deze doelgroepen, of dat hierop een reële kans bestaat.
- 6.13. In het licht van het standpunt van de aanklager dat [beklaagde] wat haar betreft wel op de sportvereniging waar hij nu spelend lid is mag komen, ziet de commissie van beroep onvoldoende relatie tussen het bevorderen van een veilig sportklimaat en het door de aanklager gevraagde verbod [beklaagde] te laten deelnemen aan trainingen, wedstrijden of andere activiteiten als lid van de KNVB. De commissie van beroep houdt er bij de beoordeling rekening mee dat de strafbare gedragingen al lange(re) tijd geleden hebben plaatsgevonden en dat [beklaagde] daarvoor door de strafrechter is bestraft. Voor de commissie van beroep is verder van belang dat [beklaagde] een behandeling heeft ondergaan en een positieve ontwikkeling heeft doorgemaakt, waarbij slechts een gering recidiverisico bestaat in omstandigheden die daartoe de mogelijkheid bieden, maar die hier niet aan de orde zijn.

[beklaagde] accepteert dat hij gedurende lange tijd niet meer als trainer, coach of begeleider van minderjarige meisjes aan de slag mag en hij probeert ook niet in die functie terug te keren. Uit het bericht van Reclassering Nederland volgt dat het voor [beklaagde] belangrijk is om zelf te mogen blijven voetballen en in contact te blijven met ploeggenoten, omdat dit dient als een belangrijke beschermende factor en bijdraagt aan het voorkomen van een sociaal isolement en emotionele eenzaamheid. Mede nu ook het bestuur van [club] het verzoek van [beklaagde] om zelf te mogen blijven voetballen ondersteunt, zal de commissie van beroep niet overgaan tot het opleggen van een verbod tot het deelnemen aan of organiseren van trainingen, wedstrijden of andere activiteiten als lid van de KNVB voor welke periode dan ook.

- 6.14. Ten aanzien van het in eerste aanleg door de aanklager gevorderde onvoorwaardelijke verbod tot het bezoeken van wedstrijden van vrouwenteams, heeft de aanklager aangegeven en ter zitting bevestigd dat zij deze strafeis niet handhaaft, zodat de commissie van beroep daarover geen oordeel hoeft te geven.
- 6.15. Gelet op al het bovenstaande verwerpt de commissie van beroep het beroep van de aanklager en bekrachtigt zij de beslissing van de tuchtcommissie, zo nodig onder aanvulling of verbetering van gronden.

7. De kostenveroordeling

- 7.1. De kosten van de behandeling van de zaak komen op grond van de hoofdregel van artikel 25, lid 11, van het Reglement SI ISR ten laste van de sportbond. De commissie van beroep ziet geen aanleiding om van deze hoofdregel af te wijken. De kosten van deze procedure bedragen in totaal € 500,- en bestaan voornamelijk uit kosten van bijstand van het ambtelijk en juridisch secretariaat.

8. De uitspraak

- 8.1. De commissie van beroep:
- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
  - bekrachtigt de beslissing van de tuchtcommissie in eerste aanleg;
  - stelt de kosten van de behandeling van deze zaak vast op een bedrag van € 500,- en bepaalt dat deze kosten ten laste komen van de KNVB.

Hilversum, 26 mei 2025

mr. E.J. Rutten
(kamervoorzitter)

mr. M. van de Glind
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: